

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De diuinis officijs, precationibus, & lectione Monialium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

à Concilio Tridentino iussu est, facultate ab Episcopo, uel eius Vicario permittenda, ad duos proximos menses ante professionem fiat.

8 Et quoniam, quæ moniales, professione facta, uelum susceperunt, quoniam suæ religionis diuinum officium dicere debent; nulla ad professionem admittatur, quæ congruè legere, & dicere nesciat.

9 Id autem experiri debet is, cuius officium est eas examinandi: qui, se presente, eam legere iubebit.

10 Professio autem, & anni, quo facta est, in libro, ad eum usum confecto, memoria conseruetur, manu eius monialis, quæ scribæ officio fungitur; adhibita subscriptione eius, quæ professa sit, si modo scribere scierit; & superioris, qui eam admiserit.

11 Quo die puella profiretur, uel monialem habium induit, in foresterijs, & dibusque monialium, ab eius propinquis, & amicis conuiuia ne fiant, neque bellaria dentur.

12 Vbi religiosus iste, & uetus monialis solemniter uel ande mos his temporibus antiquatus est, ad pristinum usum, ex ueteri instituto, & ritu reuocetur, dum modò intra monasterium id fiat.

De diuinis Officijs, Precationibus; & Lectione Monialium.

SUMMARIUM.

- 1 Moniales die, noctuque Chorum frequentent.
- 2 Singula diuinis officijs intersint, & quo habitu.
- 3 Quo sono, cantusue utantur; quasque res precando fugiant.
- 4 Orationem mentalem quando habeant, & que meditentur.
- 5 Diebus festis horam aliquam in lectione consumant.
- 6 Earum libri recognoscendi, & à quibus.
- 7 Scriptoque tantum approbati ad eisdem retinendi.

Vm ad sanctimoniales ualdè pertineat laudare assidue Deum creatorem, conseruatorem, & redemptorem mundi, eidem gratias agere & supplicare, ut suam misericordiam omnibus hominibus ad salutem impertiat: idcirco moniales omnes, die, noctuque chorum frequentent: sacrisque officijs distinctè, attentèque ab ipsis, & uoce, & pio animi affectu celebrandis, intersint: illis solum exceptis, quarum præfecta iusti impedimenti excusationem acceperit.

1. De diuin. off. Prec. & lect. Mor.

Adiungit

2 Ad sint autem singulę initio diuinorum officiorum, congruenti sui ordinis uestitu indutę, in suis, ac proprijs locis & usque ad finem persistant: non prius inde discedentes, quę præfecta, aut nite eius alia, discessus significationem fecerit; nisi necessitate aliud postulante, id eadem permiserit.

3 Soni, cantus, qui honesti, & spirituales non sint; colloquia etiam, risus, quicquid præterea indignum est domo Dei, & eius diuina maiestate, cum qua colloquimur in oratione; omnino amoueantur. Quę cumque autem contrā hæc, quę iussa sunt, aliquid fecerit, præfectę arbitrio pro modo culpę acriter puniatur.

4 Et quia mentis oratio tantō præstantior ea, quę solum ore exprimitur, quanto anima est excellentior corpore; pijs incredibile solatiū affert, & fructum; eosque quotidie nouis cumulat muneribus, in Deū quodam modo conuertens: ideō moniales, & uelate, & conuersę, præter horas Canonicas, aliasque orationes, quas ex officio habere debent, quotidie in chōrum uniuersę conuenientes, nisi necessariō impediuntur; saltem per horam mentalem orationem, adhibeant: semi hora uidelicet post matutinum: itemque post nonam, aut Completorium, sublatis ad Deum mentibus pijs, & salutaribus rebus contemplandis, præsertim verō vitam, doctrinamque D. N. Iesu Christi, atque eius sancta misteria studiosē meditantur, passionem uidelicet, mortem, resurrectionem, ascensionem in cælum, extremum aduentum ad iudicium, beatorum gloriam, & damnatorum supplicia; aliaque eiusmodi, quę ad Dei gloriam, & propriam, proximorumque salutē pertineant.

5 Diebus festis ut otium, à quo mala omnia oriuntur, euitetur; moniales tempus, quod sibi à diuinis officijs, & consuetis orationibus superfluerit, in sacra aliqua lectione consumant, quę ad Dei, & sui ipsius cognitionem eas ducat, uiamque monstret perfectionis, & eterne uitę; idque uel separatim, uel coniunctim faciant, cum huiusmodi lectio suauis, & fructuosa sit animarum oblectatio; uitia coerceat; ad uirtutes inflāmet; contrā autē inaniū librorū lectio mentes corrumpat.

6 Quod nē accidat, Superior, aut confessor omnes monasterij libros perspiciat, & recognoscat; singulas moniales in uirtute obedientię suos proferre cogens.

7 Moniales, libros cuiusuis generis apud se minimē retineant; nisi quos Episcopus, uel is, cui id curę dederit scripto approbat.

De Communi Vitę usu, ac de proprietate tollenda.